

πῆγεν εἰς τὴν Φλωρεντίαν μόνος του, καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θέλει τὸν βοηθόσην ὁ πάπας, ἥμωσεν τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν ἀκοινοσαν εἰς τὴν θέλησιν τοῦ Ιάκωπος· ὅμως οὔτε αὐτὸς βοήθειαν ἔλαβε· καὶ ἡ ἀνατολικὴ ἐκκλησία δὲν ἔγερξε νὰ ὑποταχθῇ εἰς τοὺς γεωτεοισμοὺς τοῦ Ιάκωπος.

ρα'. Λιεβέχιθη δὲ αὐτὸν ὁ ἀδελφός τοι Κωνσταντίνος ὁ Παλαιολόγος, ὁ ἐπικληθεὶς Λράγασις· ὅστις ζητήσας βοήθειαν παρὰ τὸν Χριστιανῶν βασιλέων τῆς Εὐρωπῆς, δὲν ἐπέτυχεν· ὅτεν Μωάμεθ ὁ β', πολιορκήσας τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, τὴν ἐκνοίενσε· καὶ ὁ Κωνσταντίνος, πολεμῶν ἀνδρείως, ἐπεσεν εἰς τὴν μάχην· Καὶ οὕτω κατελύθη τὸ ἀνατολικὸν βασίλειον.

ρβ'. Εἶπετα δὲ ὁ Μωάμεθ ἐκνοίενσε καὶ τὸν Τραπεζοῦντα· τῆς δοπίας ἔσχατος βασιλεὺς ἦτον Δαβὶδ ὁ Κομνηνός.

IΘ'. I^ς ΣΤΟΡΙΑ.

ΤΟΥ ΛΥΤΙΚΟΥ ΒΛΑΣΙΛΕΙΟΥ.

α'. Τὸ δὲ δυτικὸν βασίλειον παρέλαβεν ὁ Οὐνάδος, κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ πατρός του Θεοδοσίου, 395 ζητοντος ἐπίτροπον τὸν Γότθον Στιλίχωνα· Άλλῃ ἐπειδὴ ὁ Ρωμανός, ἐπίτροπος τοῦ Αρχαδίου, φθονῶν τὸν Στιλίχωνα, διὰ νὰ τὸν κομινίσῃ, ἥρεθισε πολλοὺς ἐχθροὺς· ὁ Στιλίχων μὲ τὴν πολιτικὴν του κατώρθωσε, καὶ ἐσήκωσε τὴν ζωὴν τοῦ Ρωμανοῦ.

β'. Μετ' ὅλιγον δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Στιλίχων κατηγορήθη ὡς προδότης· καὶ ὁ Οὐνάδος ἐπρόσαξε καὶ ἀπεκειφάλισαν καὶ αὐτὸν καὶ τὸν νῖόν του Εὐχάριον εἰς τὴν Ραβένναν· Εἶπετα δὲ ὁ Οὐνάδος ἔγαμε τὸν κόμητα Κωνσταντίου ἐπαρχον τῆς Γαλλίας, καὶ τῷ

ἔδωκε τὴν ἀδελφήν του Ηλακιδίαν εἰς γυναικα· ὅπερις καὶ ὑπερασπίσθη ἀνδρείως μερικὸν καιρὸν τὸ βασιλεῖον τῆς δύσεως.

Μ. X. γ'. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Οὐνωρίου ἔγεινε διάδοχος Οὐαλεντίανός δὲ γ', ὁ νιὸς τοῦ Κωνσαντίου καὶ τῆς Ηλακιδίας· ἀλλ' εἰς τὸν καιρὸν του, διὰ τὴν ἀναβοτητά του, ἤλαβε μεγάλας ἡγείας τὸ βασιλεῖον.

δ'. Τοῦτο τὸ βασιλεῖον ἐταράττετο μὲν πρὸ πολλοῦ ἀπὸ διάφορα Βάρβαρα ἕτη· τὰ δποῖα ἥσαν περὶ μὲν τὸν Ι' ἥνον οἱ Αἰλανοὶ, οἱ Σουηβοὶ· περὶ δὲ τὸν Ι' σρον οἱ Αἴλανοὶ, οἱ Γότθοι, καὶ οἱ Βανδάλοι· ἀλλ' οἱ πρώην αὐτοχρότορες ἀπέκρουσαν μὲν καὶ κατενίκησαν αὐτὰ· ὅμως πάλιν ἔμειναν φοβεροί· ὃς πρὸς τὸ Ι' ωμαϊκὸν βασιλεῖον.

ε'. Καὶ οἱ μετὰ ταῦτα βασιλεῖς, ἦ τοὺς ἐδέχοντο εἰς τὸ βασιλεῖόν τουν· ὧ τοὺς ἐκάλοντες εἰς βοήθειαν· Οὗτως ὁ ἡγεμὼν τῶν Βισιγότθων Αἰλλάριχος παρεκτήθη ἀπὸ τὰς σκενωρίας τοῦ Στιλίχιους τὰ κυριεύσῃ τὴν Ι' ὁμηρ τρὶς· Οὐδὲ Ι' αδαγάϊσος, ἄλλος εργεῖ γῆδες τῶν Βισιγότθων, ἥλθε μὲ πολιάριθμον εργάτειρα Γερμανικὸν εἰς τὸν Ι' ἥνον· ὅμως τὸ κατετρώπωσεν ὁ Στιλίχων, καὶ ὁ Ι' αδαγάϊσος ἐφορεύθη εἰς τὴν μάχην· ἀλλ' οἱ πέρισσότεροι τούτων εἰσέβαλον εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ κατηρήμωσαν ὅλον τὸν τόπον.

ς'. Ηλέιν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ἐκινήθησαν οἱ Βανδάλοι, οἱ Αἴλανοὶ, καὶ οἱ Σουηβοὶ εἰς τὴν Ι' σπανίαν· καὶ ἐκεῖθεν οἱ μὲν Βανδάλοι καὶ οἱ Αἴλανοὶ ἐπέρασαν εἰς τὴν Αἴφρικήν· ὅπου ἐθεμελίωσαν νέον βασιλεῖον εἰς τὰ ἐρείπια τῆς Καρχηδόνος· οἱ δὲ Σουηβοὶ ἔμειναν εἰς τὴν Ι' σπανίαν· Οὐπού ἐπειτα εὐθὺς ἥλθον καὶ οἱ τοῦ Αἰλλαρίχου Γότθοι, καὶ ἤγωνται μὲ αὐτοὺς· οἱ δποῖοι, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀρχηγοῦ των, μετάρχησαν εἰς τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς Γαλλίας· καὶ ἐκεῖ ἐσύζησαν νέον βασιλεῖον, ἐκτεινόμενον ἐπέκειται τῶν Ηγεργαίων.

ΠΑΝΕΥΡΩΠΕΙΑΝΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΥ ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Θ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ζ'. Εἰς δὲ τὴν Γαλλίαν πρὸς τὸν Ρωμανὸν ποταμὸν κατεξάιησαν οἱ Βουργούνδιοι, καὶ τοῦτο Γερμανικὸν ἔθνος· Εἰς δὲ τὸ βόρειον μέρος τῆς Γαλλίας μετώχησαν κατ' ὀλίγον οἱ Φράγγοι· οἱ δποῖοι, ἔχοντες εὐαγγήλιον τὸν Κλώδιον, εἰσέβαλον εἰς τὸ μετά ταῦτα ὄγομασθὲν Φαλλίζον Βέλγιον· Οὕτεν ἦσαν εἰς τὴν Γαλλίαν Φράγγοι, Βουργούνδιοι, καὶ Γότθοι.

η'. Εἰς τούτους ἥλιθον καὶ Βρεττανούς, οἱ δποῖοι ἐξωρίσθησαν ἀπὸ μίαν μεταβολὴν τῆς διοικήσεως τῆς πιστούδος τῶν· Οὕτεν ἔλαβε τὸ ὄνομα ἡ ἐν τῇ Γαλλίᾳ Βρεττανία.

κατ'. Κατ' ἔκεινον δὲ τὸν καιρὸν ἐτάραξαν τὸ Αυτοκράτορι Βασίλειον καὶ οἱ Οὐννοί· οἱ δποῖοι ἔχοντες βασιλέα τὸν περύφρημον Αἴττιλαν, ὅστις ὠνομάσθη Μάξις τοῦ Θεοῦ, ὤριησαν εἰς τὴν Ιταλίαν, καὶ κατηδάφισαν τὴν Αἴτιληταν, κατεπόριθησαν τὰ Μεδιόλανα, τὸ Ηστάτιον, τὴν Βερώναν, καὶ ἄλλας πόλεις· ἐκνοίενσαν δὲ καὶ τὴν Ρώμην αὐτὴν· ὅμως δυσωπηθέντες μέχριματά, δὲν τὴν ἐπόριθησαν· καὶ ἐπέζρεψαν εἰς τὴν ἄνω Ηαννονίαν· ὅπου ἀπέθανεν ὁ ἀρχηγὸς των ἀπὸ αἴμοιδαγίαν· καὶ οὗτως ἐσώθη ἡ Ιταλία ἀπὸ τὸν ἐπαπειλούμενον παντελῆ ὄλειθρον.

ι'. Μετὰ ταῦτα δὲ Εὐδοξία ἡ σύζυγος Οὐαλεντιανοῦ τοῦ γ', ἐπροσκάλεσε τὸν Γιζέριχον βασιλέα τῶν Βανδάλων, καὶ ἐκνοίενσε τὴν Ρώμην· τὸν ἐκάλεσε δὲ, διὰ νὰ ἐκδικηθῇ εἰς Μάξιμον τὸν Ηετρωνίνην, ὅστις ἐφόνευσε τὸν ἄνδρα της, καὶ ἐκηρύχθη βασιλεὺς· ὁ δὲ Γιζέριχος δὲν ἔκαμε κακὸν εἰς τὴν πόλιν, δυσωπηθεὶς ἀπὸ τὴν εὐγλωττίαν τοῦ Ηάπα, λίουτος τοῦ γ'.

ια'. Τοιουτορρόπτως κατεσπαράττετο τοῦτο τὸ βασίλειον, ἀπὸ τὸ δποῖον δὲν ἔμεινεν ἄλλο, παρὰ μόνον ἡ Ιταλία· τὴν δποίαν ἐκράτησαν, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Οὐαλεντιανοῦ, ἀκόμη ἐπτὰ βασιλεῖς· οἱ δποῖοι ἦσαν κατὰ τὸ ὄνομα μόνον βασιλεῖς, παρὰ κατὰ τὸ πρόγυμα· οὗτοι δὲ ἦσαν, ὁ Αἴτιλος, ὁ Μαϊωνεύς,

M. X.
453

455

Y. ΔΗΜΟΣΚΗ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Σευῆρος, ὁ Αὐνθέμιος, ὁ Οἰλίβριος, ὁ Γλυκέριος,
καὶ ὁ Ιούλιος Νέπως· τοὺς δποίους ἦ ἐξεμβρόνιζεν,
ἢ ἐφόνενεν ὁ Ρειχήμερος, Βασιλεὺς τῶν Γότθων·
Καὶ τέλος ξιασεν αὐτὸς τὸν θρόνον τῆς Ρώμης.

ι6'. Λ' ὃ οὖ δὲ ἀπέιτανεν ὁ Ρειχήμερος, ὁ Οἰρέ-
νης, σρατηγὸς τῶν Γότθων, ἔκαμε τὸν νῖόν του
Αὐγούσου λιον Ρώμηλον Βασιλέα τῆς Ρώμης· Λ' ἂλλ' ὁ
Οἰδόνιος, αρχηγὸς τῶν Ερούλων καὶ Ρηγίων, τὰν
ἐνίκησεν εἰς τὴν Ησιάν· καὶ οἱ Γερμανοὶ ἐκῆρυξαν
τὸν ἀρχηγὸν των Βασιλέα τῆς Ιταλίας· Καὶ οὕτω
κατέλυθη ἡ δυτικὸν Βασιλείουν καὶ κατὰ τὸ ὄνομα·
ἐπειδὴ πράγματι ἥτον πρὸ πολλοῦ καταλελυμένον.

Κ'. ΙΣΤΟΡΙΑ τῶν ΛΑΚΩΝ.

α'. Οἱ δὲ Δάκαι ἢ Δάκοι ἢ Δάκες, γέρος Θράκη-
κὸν ἢ Γετικὸν, εἰχον Βασίλειον ἰσχυρὸν· Καὶ ἡ μὲν
παλαιὰ αὐτῶν ἴσορία εἶναι ἄγνωστος· ἐγνωρίσθησαν
δὲ ἀπὸ τοὺς πρὸς τοὺς Ρωμαίους πολέμους· διότι
Βοιρεβίσης μὲν, ὁ Βασιλεὺς αὐτῶν, καὶ ὁν καιρὸν
ἥσαν μεταξὺ τῶν Ρωμαίων ἐμφύλιοι πόλεμοι, δια-
βὰς μὲ τὸ σράτευμά του τὸν Ιερούλον (τὸν Αιγαίον),
κατέδραμε τὴν Μακεδονίαν καὶ τὸ Ιλλυρικὸν, καὶ
ἐπροξένησε τρόμον εἰς τοὺς Ρωμαίους· Κοτίσων δὲ,
ἐπὶ Αὐγούσου Καίσαρος, ἐλεηλάτησε τὴν Μοισίαν,
τὴν Θράκην, καὶ τὴν Μακεδονίαν· Εἰσυνείσιζον δὲ,
καὶ διέβαινον τὸν Αιγαίον, ὅταν ἐπάγωνε· καὶ λεη-
λατοῦντες τὰς ἐπαρχίας τῶν Ρωμαίων, πάλιν ὑπέ-
σρεψον μὲ λάφυρα, εἰς τὰ ἴδια.

β'. Οἱ δὲ Αὔγουστος ἐμπόδισε τὰς ἐπιδρομὰς ταύ-
τας· ἐπειδὴ ὁ σρατηγὸς του Λέντλος ἐνίκησε τρεῖς
σρατηγοὺς τῶν Δακῶν, καὶ τοὺς ἀπέκρυψε πέραν τοῦ
Αιγαίου· καὶ κατέσησε φρουρὰς εἰς τὴν Μοισίαν,
διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τὴν διάβασίν των· ἀλλ' οἱ Δάκαι
δὲν ἤσύχαζον, ἀλλ' ἔκαμον τὰς ἐπιδρομὰς των.

γ'. Βιτέλλιος δὲ, ὁ βασιλεὺς τῶν Δακῶν, ἐκυρίευ-^{M. x.}
σε καὶ τὰς δύο ὅχθας τοῦ Δανουβίου· καὶ μόλις ὁ 69
Μουτιανός, ερατηγὸς τῶν Ι^ρωμαῖων, καὶ ὁ Αγρί-
πας, ἐπαρχος τῆς Μουσίας, ἐκίθων εἰς βοήθειαν τοῦ
Μουτιανοῦ, ἐσωσαν τὰ Ι^ρωμαῖκά ερατόπεδα.

δ'. Λεκέβαλος δὲ, ὁ βασιλεὺς τῶν Δακῶν, ἐπὶ¹
Δομητιανοῦ, ἀπέκρουσε πέραν τοῦ Δανουβίου τὰ Ι^ρω-
μαϊκά σφατεῖματα· καὶ κατηφάνισε τὰ σφατόπεδά
των. Ὁμοίως ἐνίκησε τὸν Α^ρπιον Σαβίνον Υ^πατικὸν,
καὶ τὸν Κορνιήλιον Φύσκον· καὶ ὁ Δομητιανὸς ἤνα-
γκάσθη νὰ κλείσῃ ἄτιμον εἰρήνην, εἰς τὸ νὰ δίδῃ
ἀκῆσιον φόρον· τὸν ὅποιον ἐπλήρωνε καὶ ὁ διάδοχός
τοῦ Λέυβας.

89

ε'. Αγανακτῶν δὲ διὰ τοῦτο ὁ Τραιανὸς, ἔξερά-
τευσε κατὰ τῶν Δακῶν. καὶ ἐνίκησε κατὰ κράτος τὸν
Δεκέβαλον· καὶ τὸν ἡνάγκασε μὲ συνθήκας γὰ παρα-
δώσῃ τοὺς μηχανοποιοὺς καὶ τοὺς αὐτομόλους· καὶ
νιὲ γνωρίζῃ τοὺς αὐτοὺς φίλους καὶ ἐχθροὺς μὲ τοὺς
Π' αμαίους· Καὶ ἐκ τῆς ἀριστείας ταύτης ὠνομάσθη
ὁ Τραιανὸς Δακικὸς.

ε'. Ο' δὲ Δεκέβαλος, μὴ φέρων τὴν δουλοσύνην, ἐμη-
χαινεύετο πολλὰ· ὅθεν ἡ Γερουσία τῶν Ρωμαίων τὸν
ἐκήρυξεν ἐχιθρὸν· Καὶ ὁ Τραϊανὸς ἔσησε πρότερον
λιτήνην γέιρυνταν ἐπάνω εἰς τὸν Δανούβιον, καὶ ἐλ-
έῳν, καὶ διαβὰς διὰ τῆς γεφύρας ταύτης τὸν Δα-
νούβιον, κατενίκησε τὸν Δεκέβαλον· καὶ ἐκυρίευσε
τὴν καθέδραν του Ζαρμιγέθουσαν, καὶ ὅλους του
τοὺς θησαυροὺς· Καὶ ὁ μὲν Δεκέβαλος ἐφονεύθη μό-
νος του· ἡ δὲ Δακία ἔγεινεν ἐπαρχία τῆς Ρωμαϊκῆς.

104

ζ'. Ο δὲ Τραιανὸς ἔψερεν ἀπὸ τὴν Ιταλίαν ἀποκιάς εἰς τὴν Δακίαν· καὶ ἔκτισε πόλεις, καὶ κατέσησε φρουρὰς εἰς αὐτὰς· καὶ διώρυσεν ἐπάρχους, καὶ δικαῖας· Καὶ ἐπειδὴ συνέθρευσαν πολλοὶ ἀπὸ τὴν Ιταλίαν διαφόρων τάξεων καὶ ἐπαγγελμάτων· ἐντὸς ὅλιγου ἔγεινεν ἐπαρχία πολλὰ πεπολισμένη· Καύς

γνωρίζεται ἀπὸ τὰ πολλὰ μνημεῖα, τὰ ὅποια εὑρίσκονται συνεχῶς εἰς αὐτὴν.

M. x. η'. Οὐ δὲ διάδοχός του Αἴλιος Λ'δριανὸς, ἐμε-
133 λέτα νὰ ἀφήσῃ τὴν Δαξίαν· ἀλλ' ἐμποδίσθη ἀπὸ τοὺς γῆλους του· ἔχρημισεν ὅμως τὸ ἔξεχον μέρος τῆς γεφύρας.

180 ι'. Εἰπὶ δὲ Κύμαδον ἐπινέσησαν οἱ Λάζαι διὰ τὴν σκληρότητα τῶν Ρ' ωμαίων· καὶ μόλις ἥδυνή θησαυρούς ἐπαρχούς νὰ τοὺς ταπεινώσωσιν· Εἰς δὲ τὸν καιρὸν, καίτ' ὅν εἰς τὴν Ρ' ωμην ἐξουσίαζε τὸ σράτευμα, εἰσέβαλον οἱ Γότθοι εἰς τὴν Δαξίαν· ἀλλ' ὁ Κλαυδίος, ὅστις ἔφερεν εἰς τὴν Δαξίαν καὶ ᾄκους ἀποίκους Ρ' ωμαίους, τοὺς ἀπέκρουσεν· Εἴπειτα δὲ οἱ Λάζαι συμμιχίστες μὲ τοὺς ἀποίκους Ρ' ωμαίους, ἔλαβον καὶ τὴν γλώσσαν καὶ τὰ ἔθιμά των· καὶ ἔγειραν καὶ αὐτοὺς Ρ' ωμαίους.

274 ι'. Εἴπειδὴ δὲ οἱ Ρ' ωμαῖοι ἤναγκάζοντο νὰ πέρνωσι τὰ σρατευματά των ἀπὸ τὴν Δαξίαν, ἐμειώθη ἡ δύναμις των· Οὕτεν καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Αὐρηλιανὸς, ἤναγκάσθη νὰ σηκώσῃ ὄκας τὰς γρυνθὰς ἀπὸ τὰς πόλεις, καὶ τοὺς πλείσους ἀποίκους Ρ' ωμαίους ἀπὸ τὴν Δαξίαν, καὶ νὰ τοὺς μεταφέρῃ εἰς τὴν Μοισίαν· καὶ τὸν τόπον ἐκείνον ὠρόμασε Δαξίαν Αὐρηλιανὴν· Καὶ οὕτως ἔπαυσεν ὁλοτελῶς ἡ τῶν Ρ' ωμαίων ἐξουσία εἰς τὴν Δαξίαν.

ια'. Εἴπειτα δὲ ἐξουσίασαν τὴν Δαξίαν οἱ Γότθοι· ὅθεν καὶ περὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη ὠρομάσθη Γοτθία· Εἴκατάτης δὲ πολλάκις ὠρμούντις οἱ Γότθοι, καὶ ἐλεηλάτουν τὴν Μοισίαν, τὴν Θράκην, καὶ τὸ Ιλληνούκον· τοὺς δὲ ποίους ἀπέκρουσαν πολλάκις οἱ αὐτοκράτορες· μὲνον τοῦτο δὲν ἐταπεινώθησαν οὔτε ἐδιώχθησαν ἀπὸ τὴν Δαξίαν· Οὗτοι οἱ Γότθοι ἔκαμαν συμμαχίαν μὲ Κωνσταντίνον τὸν Β', καὶ τὸν ἐβοήθησαν κατὰ τὸν Σαρματῶν· Άλλος εἰς τὸν καιρὸν Οὐαλεντιανὸν τὸν Β', ἐλεηλάτησαν τὴν Θράκην.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΦΙΛΟΦΑΙΔΡΟΥ ΚΛΗΜΕΝΤΙΝΟΥ Π. Κ. ΠΕΤΡΟΥ

ιδ'. Τέλος δὲ πάντων τοὺς ἔξωσαν οἱ Οῦννοι, καὶ μ. Χ.
ἔκαιμα τὴν Ιαζίαν ἐπαρχίαν τοῦ βασιλείου των. 374

ΚΑ', ΙΣΤΟΡΙΑ τῶν ΟΥΝΝΩΝ.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΣ Ε. ΚΑΣΤΗΝΗΣ ΦΙΛΟΒΟΛΙΑΣ

α'. Οἱ δὲ Οῦννοι, τοὺς ὅποιους οἱ Βυζάντιοι ἀνόμαζον Οῦννους, ἡσαν Σκύθαι, πλησιόχωροι τῶν Σινῶν, καὶ μεχωρίζοτο ἀπὸ τούτους μὲ τεῖχος μαρῷον 250 μίλια. Μιωχίστες δὲ ἀπὸ τοὺς Σινας, ἥλθον καὶ κατέρχησαν περὶ τὸν Βάλγαν ποταμὸν· καὶ ἐκεῖτεν ἐπροχώρησαν μεταξὺ τῆς Κασπίας θαλάσσης καὶ τῆς Μαιάντιδος λίμνης· ὅπου διατρίψαντες πολὺν καιρὸν, ἐπληθύνθησαν τόσον, ὥσε ἡναγκάσθησαν μ. Χ. νὰ διαβῆσι τὸν Τάναιν ποταμὸν ὑπὸ τὸν ἡγεμόνα 374 αὐτων Βάλκαριον· καὶ νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν Εὐρώπην· καὶ νὰ ὑποτάσσωσι τὰ παρεμπίπτοντα ἔθνη διὰ τῶν ὄπλων· καὶ ᾧλα νὰ κάμωσι φίλους μὲ συνθήκας.

β'. Νεικήσαντες δὲ οἱ Οῦννοι τοὺς Οὐρογότθους ἐνυρίευσαν τὴν Ιαζίαν, ὅπου ἔσησαν μετὰ ταῦτα οἱ ἀρχηγοὶ των τὸν Θρόνον των· Εἴπειτα δὲ ἔδωκαν θητειαν εἰς τοὺς Βισιγότθους, οἱ ὅποιοι κατέψουν τὴν Μοισίαν· καὶ ἐνίκησαν τὸν βασιλέα Οὐάλεντα 379 πλησίον τῆς Λ' Δριανουπόλεως· ὅστις καὶ ἔπεισεν εἰς τὴν μάχην.

γ'. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Βαλάβρον, ἔλαβε τὴν ἔξουσίαν ὁ Χαράτων· οὗτος εἶχε φιλίαν μὲ τὸν μέγαν Θεοδόσιον· Τούτον δὲ διεδέχθη ὁ Οὐλδίνος· τὸν ὅποιον ἐπροσκάλεσε Θεοδόσιος ὁ μικρὸς, καὶ κατερρόπωσε τὸν Γαϊνᾶν, καὶ ἤλευθερώθη ἡ Κωνσταντινούπολις ἀπὸ την πολιορκίαν τῶν Γότθων.

δ'. Υἱερον δὲ ἀπέκρουσεν ὁ Οὐλδίνος εἰς τὴν Ι' τα- 400 λίαν τὸν Ρ' αδαγάϊσουν· ὁ ὅποιος; ὁμοῦ μὲ τοὺς Γότθους καὶ ᾧλους Βαρβάρους, ἐλεγκάτει ὅλον τὸν τόπον· Οἱ δὲ διάδοχοι του· ἐποιέψαν τοὺς Ι' αὗ-

γας, καὶ ἄλλα ἔθνη κατοικοῦντα περὶ τὸν Δανού-
βιον· καὶ ηὔξησαν τὸ βασίλειόν των.

ε'. Εἶπε δὲ τοῦ Αὐτίλα ἐφθυσε τὸ βασίλειον τῶν
Ούννων εἰς μέγισον Βαστμὸν· Διότι οὗτος ὁ δυνατὸς
Βασιλεὺς, ὥρμησεν ἀπὸ τὰ ἐνδότερα μέρη τῆς Ασίας
εἰς τὴν Εὐρώπην μὲν ἀναρρίζμητον σχάτευμα, καὶ πρῶ-
τον ἐκυρίευσε τὴν αὖτα Ηαννονίαν· ἐπειτα εἰσέβαλεν
M. X. εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ εἰς τὴν Ιαλλίαν· Αὐλλὸς οὐ Αὐτί-
451 τιος, φρατηγὸς τῶν Ρωμαίων καὶ τῶν συμμάχων,
τὸν κατενίκησε κατὰ κράτος εἰς τὰς πεδιάδας τῆς
Καταιλαυνίας.

ζ'. Εἶπερέφων δ' ἐκεῖθεν οὐ Αὐτίλας ἐλεγλάτησε
τὴν Γερμανίαν, καὶ ἐκυρίευσε τὴν Κολωνίαν· Τὸ δὲ
ἔτης ἔτος ἔξεσχάτευσεν εἰς τὴν Ιταλίαν, καὶ κατη-
δάψισε τὴν Αὐστριακήν· ἐκ τῆς ὁποίας καὶ τῶν πέρις
αὐτῆς πολλοὶ κάτοικοι διεσύρθησαν εἰς τὰς νήσους
τοῦ Αδριατικοῦ κόλπου· καὶ ἐσύρησαν ὕσερον τὴν
πόλιν τῶν Ευνετῶν ἢ Βενετῶν· Εὐνοίευσε δὲ καὶ
τὴν Ραβένναν, τὸ Ηατάβιον, τὰ Μεδιόλαντα, καὶ
ἄλλας πόλεις· Εὐτρεψε δὲ νὰ λεηλατήσῃ καὶ τὴν
Ρώμην· ἀλλὰ τὸν ἐδυσώπησαν μὲν δώρῳ, καὶ ἐπέ-
σρεψε μὲν τὸ σράτευμά του εἰς τὴν Ηαννονίαν.

η'. Εἴ τοι μαζόμενος δὲ νὰ ἐκσρατεύσῃ κατὰ τῆς Κων-
454 σαντινουπόλεως, ἀπέθανεν ἀπὸ αἵμοφραγίαν, ἀπὸ
τὴν ὁποίαν ἔπασχε.

η'. Τὸ μέγα δὲ τοῦτο βασίλειον τοῦ Αὐτίλα ἦφα-
νίσθη ἀπὸ τὰς διχονοίας τῶν τριῶν νιῶν του· διότι
εἰς μὲν αὐτῶν ἥθελε νὰ μοιρασθῇ τὸ βασίλειον· οἱ
δὲ λοιποὶ δύο δὲν ἥθελον· καὶ ἐκ τούτου συνέβησαν
ταραχαί· Οὐθεν τὸν μὲν μεγαλύτερον ἐφόνευσαν οἱ
Γεπίδαι, ἀποζατήσαντες· τὸν δὲ δεύτερον ἐνίκησαν
οἱ Γότθοι καὶ οἱ Ρωμαῖοι· καὶ ἐφονεύθη φεύγων.

θ'. Οὐδὲ νεώτερος μὲν μέρος τῶν Ούννων κατεξάθη
μεταξὺ Βορυσθένους καὶ Τανάϊδος· ὅπου οἱ ἀπόγο-
νοί του ἔζουσιασαν πολὺν καιρὸν, διηρημένοι εἰς Ου-
τουργούρους καὶ εἰς Κουτούργούρους.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΑΘΗΗΤΗΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΠΡΕΣΙΟΥ

ΚΒ'. Ι' ΣΤΟΡΙ' Α τῶν Ο' ΣΤΡΟ-
ΓΟ' ΤΘΩΝ.

α'. Οἱ Γότθοι ἡσάν διηρημένοι εἰς δύο, εἰς Βισι-
γότθους καὶ εἰς Ο' σρογότυνος· ἦτοι εἰς δυτικοὺς
καὶ εἰς ἀκατολεκτοὺς Γότθους· Καὶ τοὺς μὲν Βισι-
γότθους ἔσυνσίασεν ὁ Α' θανάτιχος, τοὺς δὲ Ο' σρο-
γότθους, ὁ Φριτιγένης· Καὶ ἐπειδὴ τότε ἐβασίλευεν
εἰς τὴν Κωνσαντινούπολιν ὁ Οὐάλης, ὅστις ἦτορ Α'-
φειανοίφρων, καὶ οἱ Γότθοι εἶχον φιλίαν μὲ αὐτὸν,
ἐδίδαξεν ἡσάν καὶ αὐτοὶ τὰ δόγματα τοῦ Α' φείου ἀπὸ
τοῦ ἐπίσκοπόν των Εὐφίλαν ἥ Οὐλφίλαν.

β'. Ε' πειδὴ δὲ διηνέχθησαν τὰ δύο μέρη, ὁ Φρι-
τιγένης, λαβὼν Βοήθειαν ἀπὸ τὸν Οὐάλεντα, ἐνίκησε
τὸν Α' θανάτιχον· Ο' ἵτεν διὰ νὰ ἀρέσῃ περισσότερον εἰς
τὸν Οὐάλεντα, ἐδίδαξε περισσότερον τοὺς Γότθους νὰ
Α' φειανίζωσι.

γ'. Θεοδώριχος δὲ, ὁ νίδιος τοῦ Θεοδόμιδου, ἀνε-
τράψη εἰς τὴν αὐτὴν τῆς Κωνσαντινούπολεως, ὅπου
ἐγνώμοισε τὰς ἀρετὰς καὶ κακίας τῶν αὐτοχρατόρων·
Καὶ διαδεχθεὶς ἐπειτα τὸν πατέρα του, ἐδίδαξε τοὺς
Ο' σρογότθους τὰ πολεμικὰ· Καὶ ἐπειδὴ ἐδωκε Βοή-
θειαν εἰς τὸν Ζήνωνα κατὰ τοῦ Βασιλίσκου, καὶ τὸν
ἀποκατέσησεν εἰς τὸν ιερόνον· ὁ Ζήνων τὸν ἐτίμησε
μὲ τὸ ὄνομα, Υ' πατος καὶ Ηατρίκιος·

δ'. Τότε δὲ ὄγκιγωραι συνεισῆθη εἰς τὴν Ι' ταλίαν ^{M. X.} 476
τὸ Βασιλεῖον τῶν Ε' ρρούλων· τὸ ὅποιον συνέσησεν ὁ
ἀρχηγός των Ο' δόσακρος, ἀνθρωπος φρόνιμος καὶ συ-
νετὸς· ὅστις ἀποκατέσησεν εἰς τὴν Ι' ταλίαν, τὴν κοι-
νὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν, τὴν ὅποιαν ἡ Ι' ταλία
τόσον καιρὸν ὑποκάτω τῶν Καισάρων δὲν ἐγνώριζεν·
Η' ιάφρωσε τὰ δοσίματα· καὶ ἀρειανὸς ὡν, δὲν κα-
τέτρεχε τινὰ διὰ τὴν ιερᾶσκείαν.

ε'. Κατὰ τοῦ τοιούτου βασιλέως, μὲ τὴν ιέλησιν ^{E. Yannikos II} 489
τοῦ Ζήνωνος, ἐπῆγεν ὁ Θεοδώριχος, καὶ νικήσας τοὺς

Ἐρούλους, καὶ φονεύσας τὸν Ὀδόαρον, ἐξυρίευσε τὸ βασιλεῖον του.

σ'. Οὐδὲ Θευδώριχος πρῶτον μὲν ὀμολόγει ἑαυτὸν ὑποτελῆ εἰς τὸ ἀνατολικὸν βασίλειον· ἀφ'οῦ δέκας μὲν ταῖς νίκαις του καὶ μὲ τὰς συμμαχίας του ἐξερεώθη σὺς τὸν θρόνον, ἔσουσίαζεν ἀπολύτως· Εἶχονσίαζε δὲ, ἐκτὸς τῆς Ιταλίας, τὴν Ρωμαϊκήν, τὸ Νορικὸν, τὴν Λακωνικὴν, τὴν Αιγαίον, τὴν Ισραίαν, τὴν Ησυ-
νορίαν, καὶ μέρος τῆς Γαλλίας.

ζ'. Τοῦτο δὲ τὸ βασίλειον ὁ Θευδώριχος κατέζη-
μ. χ. οὐδὲν εὐτοχές· ἐπειδὴ ἡτον βασιλεὺς καὶ φιλόμονος,
520 καὶ φιλέμπορος, καὶ φιλοδίκαιος· Άλλὰ πρὸς τὸ γῆρας του ἥρχισε νὰ ἐνοχλῇ τους ὄρθιοδόξους, καὶ νὰ ἀρπάξῃ τὰς ἐκκλησίας των.

η'. Εἰς τούτου τὸν καιρὸν ἥρχισεν ἡ Αιτινικὴ γλῶσσα νὰ διαφίταιρῃ· ἐπειδὴ οἱ μὲν Γότθοι ἥρχισαν νὰ δικλῶσι Αιτινικὰ· οἱ δὲ Ρωμαῖοι, Βαρβαροί· καὶ ἐκ τούτων ἔγεινεν ἡ νῦν μιξοβάρβαρος Ιταλικὴ διάλεκτος.

ιθ'. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Θευδωρίχου, ἐξι-
βέρνα ἡ θυγάτηρ του Αμαλασούνθα, ἐπ' ὑπόματι
τοῦ ἀνηλίκου γιοῦ της Αἰταλιαρίχου, ὅστις καὶ ὥγι-
γωρα ἀπέιθανε· καὶ ἔλαβε τὸ βασίλειον ὁ Θευδάτος,
ἐκ βασιλικοῦ γένους καταγόμενος.

ι'. Ούτος ἡτον ἐχθρὸς τῆς Αμαλασούνθας, ἀλλὰ
διὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς βασιλείας ἐφιλιώθη· δέκας
μετ' ὀλίγον τὴν ἐφυλάκωσε· καὶ ἐπειδὴ ἐπεζαΐετο
τὸν αὐτοκράτορα Ιουσινιανὸν τὸν α', ἐπρόσεξε καὶ
τὴν ἐφόνευσαν· καὶ ὁ αὐτοκράτωρ ἐκήρυξε πόλεμον
556 κατ' αὐτοῦ· Καὶ ὁ Θευδάτος, γενομένης ἐπιανασά-
σεως, ἐδολοφονήθη.

ια'. Βίτιγις δὲ ὁ διάδοχός του, ἐξακολουθῶν τὸν
πόλεμον, ἤναγκάσθη ὑπὸ τοῦ Βελισαρίου νὰ πολεμη-
ζῇ εἰς τὴν Ρωμαϊκὴν· ὅτε οἱ Οὐρογότθοι ἐπρόσε-
ργον τὴν βασιλείαν εἰς τὸν Βελισαρίουν· ἀλλ' αὐτὸς
τὴν ἀπέβιε, πρωτεύων τὴν ἀρετὴν ἀπὸ τὴν βασιλείαν.

καὶ λαβὼν αἰχμέλωτον τὸν Βίτιγν, τὸν ἔφερεν εἰς ^{M. X.} 540 τὴν Κωνσαντινούπολιν.

ιβ'. Εἰς τοῦτο δὲ τὸ ἀναμεταξὺ Τωτίλας, ὁ τῶν Γότθων βασιλεὺς, ἐνυρίεντος τὴν Σικελίαν καὶ πολὺ μέρος τῆς Ιταλίας καὶ ἐπολέμησε γενναιῶς πρὸς τὸν Ναρσῆν· ἀλλ᾽ ἐφορεύθη εἰς τὴν μάχην· Οὐ μοίως δὲ ἐφορεύθη εἰς τὴν μάχην καὶ ὁ διάδοχός του Τηῆας.

ιγ'. Καὶ οὐτωπὸν βασιλείου τῶν Οὐρογότθων ἐπεσε· ^{ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΒΕΡΕΤΙΚΟΥ ΦΙΛΟΒΟΥΛΟΥ ΛΕΠΤΟΝ} καὶ ἡ πετάγη ἡ Ιταλία εἰς τὸν αὐτοκράτορας τῆς Κωνσαντινουπόλεως· Καὶ ὁ Ναρσῆς ἐκνίστρησε ^{ΙΦΡΙΚΙΑΝΩΝ} αὐτὴν καὶ τὴν ὑπερασπίσιην γενναιῶς ἀπὸ τῶν Φράγγων δικαπέντε ἔτη· Υἱερον δὲ τὴν ἔξουσίαν οἱ Λογγοβάρδοι.

ΚΓ'. Ι^εΣΤΟΡΙΑ τῶν ΛΟΓΓΟΒΑΡΔΩΝ.

α'. Οἱ δὲ Λογγοβάρδοι, καὶ κατ' ἐπιτομὴν Λομβάρδοι, κατέχοντες πρῶτον εἰς τὴν Ιαννούριαν· ἡ διποίαι τάρας λέγεται Οὐγγαρία· ὕσερον δὲ ἥλιθον εἰς τὴν Ιταλίαν ἐπὶ Αὐλοῖν τοῦ βασιλέως αὐτῶν. ^{M. X.}

β'. Οὗτος ὁ Αὐλοῖς, ἐλθὼν εἰς τὴν Ιταλίαν, 568 ὑπέταξε πολλὰ μέρη αὐτῆς, χωρίς τυνος ἀντισύστενες σχεδὸν· καὶ ἐσύνεησε τὸ βασίλειον τῆς Λομβαρδίας. σήσας τὸν θρόνον του εἰς τὴν Παβίαν· Εἶχαμε πολλὰς συμμαχίας· ἐσύνεησε τοία μεγάλα Δουκάτα, τοῦ Φόρου Ιονιλίου, τοῦ Σπολέτου, καὶ τῆς Τούσκιας· Εἴπειτα διέρρεσε τὴν Ιταλίαν εἰς τριάζοντα πέντε Δουκάτα, τὰ διποίαι ἥσαν ὑποτελῆ εἰς αὐτὸν· Αὐτέθανε δὲ διὶς ἐπιβουλῆς τῆς γυναικός του Ρεοσιμούνδας.

γ'. Μετὰ δὲ τὸν θάνατόν του ἐγασίασαν οἱ Λούκες πρὸς ἄλληλους· καὶ ἥνυνχλοῦντο πολὺν καιρὸν ἀπὸ τὰς ἄλληλομαχίας· Αὐτὸν δὲ εἰσέβαλεν εἰς τὴν Ιταλίαν ὁ βασιλεὺς τῶν Φράγκων Ιάκωβος διὰ

παρακινήσεως τοῦ Μαυρικίου, ὃλοι οἱ Λούκες ἐκῆρον
ἔστιν ὁμοθυμαδὸν βασιλέα τὸν Αὐτοχρίζον· ὑποσχό-
μενοι γὰρ πολεμήσωσι κατὰ τὴν θέλησίν του· Καὶ ὁ
Αὐτοχρίζος ἐνίκησε δις τοὺς Φράγκους· καὶ εἰς μη-
μόσυνον τῆς νίκης ἀνήγειρε τὸ Δουκάτον τοῦ Βε-
νεβέντου.

M. X. δ'. Μετὰ δὲ τὴν θάνατον τοῦ Αὐτοχρίζου ἡ γυ-
νὴ τοῦ Θεοφελένδα ἔλαβεν ἄνδρα τὸν Λούκα τοῦ Ταν-
ρικοῦ Αὐγιλάρφον, καὶ τὸν ἔμφωσεν εἰς τὸν θρόνον·
καὶ απηθεῖς τὰ τῆς ὁριθοδόξου πίστεως, ἐξέφθη εἰς
τὰ Μεδιόλανα· Οὗτος ὑπέταξε τοὺς ἀποστάτησαντας
ὑποτελεῖς· καὶ ἐξήπλωσε τὸν Χριστιανισμὸν εἰς τοὺς
Λογγοβάρδους· Αὐλὰ τὸ γένος του ἐτελείωσεν εἰς
τὸν νῖον τοῦ Αὐγιοβάλδου.

653 ε'. Μετά δὲ τοῦτον ἐκλέχητη βασιλεὺς, ὁ Ρέονθαρος,
Λοὺξ τῆς Βριξίας· ὁ ὅποῖς κατέθραυσε τὴν δύναμιν
τῶν Εὐξάρχων, καὶ τοὺς ἐπῆρε τὰς παραιθαλεσσίας
πόλεις εἰς τὴν Τοσκάνην· Οὗτος πρῶτος ἔδωκε τό-
μους γραπτοὺς εἰς τοὺς Λογγοβάρδους.

674 ζ'. Εἶπετα δὲ δύο ἀδελφοὶ ἐφιλονείκουν περὶ τῆς
βασιλείας, καὶ διώρισαν γὰρ διαιτήσῃ τὴν ὑπόθεσίν
των ὁ Γρίμοδάλδος· ἀλλ’ αὐτὸς, τὸν μὲν ἔνα ἐψόνευσε,
τὸν δὲ ἄλλον ἐφυγάδευσε· καὶ θέλοντα γὰρ ἐπισρέψει
τὸν ἀπέκρουσε μὲν τὴν δύναμιν τῶν Φράγκων· Εὐτί-
κησε δε καὶ τὸν αὐτοχράτορα Κώνσαντα τὸν 6', ὅστις
ῆλθε μὲν μεγάλοις σόλοις κατὰ τῆς Ιταλίας· Αὐτεπά-
τησε δὲ καὶ ὁ Λούξ τοῦ Φόρου· καὶ αὐτὸς διῆγειρε
τοὺς Αὐγιαράς κατ’ αὐτοῦ.

ζ'. Εἶσατοι δὲ βασιλεῖς τῶν Λογγοβάρδων ἐξά-
θησαν ὁ Λούτπρανδος, ὁ Αὐγιλάρφος, καὶ ὁ Λεονδέ-
ριος· Καὶ ὁ μὲν Λούτπρανδος, ἐπειδὴ ὁ ἀποστάτησες
Θρασιμοῦνδος, Λοὺξ τοῦ Σπολέτου, καταρροπώθεις,
ἐσιμφώνησε μὲν τοὺς πάπας, αὐτὸν μὲν ἐνίκησε, καὶ
ἐκνρίευσε τὸ Σπολέτον, καὶ τὴν Ρέαβινγαν· ἥτοι μέ-
ζετο δὲ καὶ κατὰ τῆς παπικῆς ἐπικρατείας· ἀλλ’ ὁ πάπας

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ ΠΕΤΣΙΟΥ

Γρηγόριος ὁ β', ἐπροσκάλεσε τὸν Κάρολον Μάρτελ-
λον καὶ διὰ πρεσβείας του ἐματαίωσε τοὺς σκοπούς του.

η'. Οὐδὲ Αἰσόλιφος, ἀνενέωσε τὸν πόλεμον, καὶ ^{M. X}
κατέλυσε τὴν ἔξαρχίαν τῶν βασιλέων τῆς Κωνσταντί-⁷⁵²
νουπόλεως· καὶ εἰς τοὺς Ρωμαίους ἔμεινε μόνον ἡ
Αἴπονλλία καὶ ἡ Ρωμαϊη· Ωρησδε δὲ καὶ κατὰ τῆς
πατικῆς ἐπιχροτείας· ἀλλ ὁ πάπας Στέφανος ὁ β',
ἐκάλεσεν εἰς τὴν Ιταλίαν Πιπῖνος, ἐλθὼν εἰς τὴν Ιταλίαν, ἤναγκασε
τὸν Αἰσόλιφον, νὰ κάμη εἰρήνην, καὶ νὰ ἀφήσῃ τὴν
Ρωμαΐνην εἰς τὸν πάπαν.

ιτ'. Ηάλιν δὲ ὁ Αἰσόλιφος ἐκίνησε κατὰ τοῦ Ηά-
πα· καὶ πάλιν ὁ Ηάπας ἐκάλεσε τὸν Πιπῖνον· καὶ
ὁ Πιπῖνος ἐλθὼν, ἐπολιόρκει τὴν Ηαβίαν· καὶ ἤνα-
γκασε τὸν Αἰσόλιφον νὰ πληρώσῃ τὰς προτέρας του
ὑποσχέσεις· καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὸν Ηάπαν τὴν Ρω-
μαΐνην, τὴν ὁποίαν ὑποσχεθεὶς πρότερον, δὲν τὴν
ἔδωκεν.

Οὐδὲ Λεσιδέριος, θέλων νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς Φρά-
γκους ἔδωκε τὴν θυγατέρα του γυναικαία εἰς τὸν μέγαν
Κάρολον· Α'λλ ἐπειδὴ οἱ νίοι τοῦ Καρλομάγνου
κατέφυγον εἰς τὸν Λεσιδέριον, καὶ αὐτὸς δὲν ἤθελε
νὰ τοὺς προδώσῃ, ὁ Κάρολος ἐδίωξε τὴν θυγατέρα
του, καὶ ἐκήρυξε πόλεμον κατ' αὐτοῦ· καὶ τὸν ἐπο-
λιόρκησεν εἰς τὴν Ηαβίαν, καὶ τὸν ἤναγκασε νὰ
γέινη μοναχὸς εἰς τὸ μοναζήριον τῆς Κορβίας.

ιι'. Καὶ οὕτως ἐτελείωσε τὸ βασίλειον τῶν Λογ-⁷⁷²
γοβάρδων.

ΚΑ'. ΙΣΤΟΡΙΑ τῶν ΒΙΣΙΓΟΤΘΩΝ.

α'. Οἱ δὲ Βισιγότοι, μὲν ὅλον ὅτι ἔδιψον
πρὸς τὰ Ηυρηναῖα ὅρη ἀπὸ τὸν ζρατηγὸν τοῦ Οὐο-
ρίου Κωνσάντιου, μὲν ὅλον τοῦτο ἔξουσίασαν τὴν Α'
κυῆτανίαν· καὶ ἀπὸ αὐτὴν ἐμβῆκαν εἰς τὴν Ισπα-

M. X. νίαν, καὶ ἐκνούσιεν τὴν Βασιλῶνα· ὅπου ἐφονεύθη
415 ὁ βασιλεὺς τῶν Αὐτάνιλερος.

6'. Οἱ δὲ διάδοχοὶ τοῦ Σιγήριχος ἐφονεύθη εἰς
 μίαν ἀποξισίαν, καὶ κατεξάθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ Βαλλίας·
 ὁ οποῖος ἔκαιπε φιλίαν μὲ τοὺς Ρωμαίους· καὶ ἐκή-
 ρυξεν ἕαυτὸν σφατηγὸν τοῦ αὐτοκράτορος· ὅτεν ἐδέ-
 θη αὐτῷ ἡ Γαστανία, ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ πολεμῇ τὰ
 ἐν αὐτῷ βάροβασις ἔτην.

γ' *Επολέμησε λοιπὸν ὁ Βαλλίας τοὺς Σονηθίους,
 τοὺς Βανδάλους, τόσον εὐτυχῶς· ὥσε οἱ Ρωμαῖοι,
 γοβούμενοι τὴν αὐξησίν του, ἐμπόδισαν τὴν ἔσακο-
 λούηρησιν τοῦ πολέμου· καὶ Ὅβαλον ὥριε εἰς τοὺς τό-
 πους τῶν Βισιγότθων, τῶν δποίων ἡ μητρόπολις ἦτοι
 ἡ ἐν Γαλλίᾳ Τούλονσα.*

452 *δ'.* Θευδώριχος δὲ ὁ α', ἡγάθη μὲ τὸν Αὔτιον
 κατὰ τοῦ Αὐτίλα, καὶ ἐπεσε πολεμῶν εἰς τὰς πε-
 διάδας τῆς Καταλανίας· Θευδώριχος δὲ ὁ β', ἡγί-
 ησε τοὺς Αὐλανοὺς καὶ τοὺς Σονηθίους, καὶ μὲ ὄλον
 ὅτι ἐβοηθοῦντο ἀπό τοὺς Ρωμαίους, καὶ τοὺς ἔκαιπε
 ὑποτελεῖς.

484 *ε'.* Οἱ δὲ ἀδελφός τοῦ Εὐάριχος ηγέησε τὸ βασί-
 λειον τῶν Βισιγότθων μὲ πολλοὺς τόπους τῆς Γαστα-
 νίας καὶ τῆς Γαλλίας· ὁ δὲ νίσε τον Αὐλάριχος ὁ
 β', ἔχων τὸν Αὐλανὸν νομοδιδάσκαλον, ἐπρόσθετε
 τοὺς ἐκλεκτοὺς νόμους τῶν Ρωμαίων εἰς τοὺς Γοτ-
 θίους, καὶ ἐξερέωσε τὸ βασίλειον μὲ καλὰς πολιτικὰς
 διατάξεις.

508 *ζ'.* *Αὐλ.* ὁ Κλωδόβεος, βασιλεὺς τῶν Φράγκων,
 τὸν κατεπολέμησε διὰ τὴν θρησκείαν· *Επὶ* δὲ τοῦ
 ἀνηλίκου νίοῦ τον Αὐλαρίχου συνέβησαν διχόνειαι
 εἰς τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν· καὶ τότε οἱ Βορογούν-
 διοι ἐκνούσιεν τὰς ἐν τῇ Γαλλίᾳ ἐπαρχίας τῶν
 Βισιγότθων· καὶ ἀν ὁ Θευδώριχος, βασιλεὺς τῆς
 Γαλλίας, ὑπερασπίσθη τὸν Αὐλαρίχον διὰ ὄλιγον
 καιρὸν, ὅμως Ιλδέριχος, ὁ βασιλεὺς τῶν Φράγκων,
 τὸν κατετρόπισε.

ξ'. *Επει-*

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΠΛΑΤΩΝΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΓΟΥ ΝΕΑΝΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

E.T. ΤΑΞΙΔΙΑ
Ε.Γ.Γ.Α.Ν.Ν.Α. 2006

ζ'. Επειτα δὲ ὁ Αεοβιγίλδος, λαβὼν τὸν δύο
νιὸντος Ερμογίλδου καὶ Ρικκάρδου κοινωνοὺς τῆς
βασιλείας, ὑπέταξεν ὅλοτελῶς τὸ βασίλειον τῶν Σουη- M. X.
βῶν, καὶ ἀνέμιξε τὸν Σουηβὸν μὲ τὸν Γότθον· 584
καὶ ἔγινε τὸν θρόνον του εἰς τὸ μέσον τῆς Ισπανίας
εἰς τὸ Τόλητον.

η'. Άλλὰ πρὸς τὸ γῆρας εἴκαποτοίει τὸν δρῦο-
δόξους· καὶ ἐφόνευσε καὶ τὸν νιόν του Ερμογίλ- 586
δου, ἐπειδὴ ἡτον σερεὸς εἰς τὰ δρῦοδόξα δόγματα.

ι'. Μείνας δὲ ὁ Ρικκάρδος διάδοχος, ἔδεχθη
τὴν ἡρικοδοξίαν, καὶ τὴν ἔξηπλωσεν εἰς τὸν Αρεια- 601
νοντος βασιγότθους· Επειτα δὲ ὁ Σισήβοτος ἐπρόσθε-
σεν εἰς τὸ βασίλειον του τὴν Τιγγιτανὴν Μαυριτα-
νίαν· ὁ δὲ Συντίλλας ἔξουσίασεν ὅλην τὴν Ισπα-
νίαν. Άλλ, ἐπειδὴ δὲν ἦτελε νὰ κάμη διαδοχικὸν 631
τὸν θρόνον κατὰ κληρονομίαν, ἔξωσθη.

ι'. Επὶ δὲ τοῦ Ρικκάρδου διωρίσθη νὰ ἐκλέ-
γωνται οἱ βασιλεῖς ἀπὸ μόνους τὸν κόμητας τοῦ πα-
λατίου καὶ ἀπὸ τὸν ἐπισκόπους· Ο δὲ Βάιβας,
κατέσβεσε τὰς διεγερθείσας ταραχὰς, ἐνίκησε τὸν
Σαρακηνοὺς, οἱ ὅποιοι τότε πρῶτον ὥρμησαν εἰς τὴν
Ισπανίαν, καταφανίσας τὸν σόλον αὐτῶν· Άλλ ἐ-
ξειθρονίσθη καὶ αὐτὸς, καὶ ἐκλείσθη εἰς μονασήριον. 680

ια'. Ο δὲ Ερβίγιος, ἐκλεχθεὶς βασιλεὺς, ἔγασε
τὸ δικαιώματος τοῦ νὰ ἡμιπορῇ νὰ ἀγαπῷ τὰ ἄξιώματα·
Επὶ δὲ τοῦ διαδόχου του Βιτίζου ἐκυρώενσαν οἱ Σα-
ρακηνοὶ τὴν Μαυριτανίαν.

ιβ'. Επειτα δὲ ἐκλέχθη βασιλεὺς ὁ Ρικκάρδος,
ἄνθρωπος ὑβρισῆς καὶ ἀκόλατος· ὅστις ἐγερήθη καὶ
τὴν ζωὴν καὶ τὴν βασιλείαν ἀπὸ τὸν Αραβίας· τοὺς
ὅποίους ἐπροσκάλεσεν ἐκεῖ ὁ Κόμης Ιούλιανὸς, διό-
τι ἡτίμασε τὴν θυγατέρα του.

ιγ'. Ελθόντες δὲ οἱ Αραβεῖς, ὑπέταξαν σχεδόν ὅλην 714
τὴν Ισπανίαν· ἡ ὅποια διηγεῖτο ἀπὸ τὸν Καλί-
φας· τῶν ὅποίων ἡ καθέδρα ἡτον εἰς τὴν Κορδούβαν.

ιδ'. Οἱ δὲ διασωθέντες ἀπὸ τὴν σφαγὴν τῶν Σα-

M. X. ρακηρῶν Βισιγότθοι, κατέργυγον εἰς τὰ ὅρη τῆς Α'-
717 ευρίας· καὶ ἐκεῖ ἐκήρυξαν βασιλέα τὸν Ηελάγιον,
ἄνδρα ἐκ βασιλεοῦ γένους· Καὶ ἐπειδὴ οἱ Σαρακη-
νοὶ ἤρωχλοῦντο καὶ ἀπὸ τοὺς Φράγκους, καὶ ἀπὸ
ἐσωτερικὰς διχοροίας, τοὺς ἐνίκησεν ὁ Ηελάγιος, καὶ
ἐκνρίενται τοὺς πλησιοχώρους τόπους, καὶ ἔζαψε τὸ
βασιλεῖον τῆς Αξονίας, τὸ δποῖον πρότερον ἥτον
μικρὸν γενναῖον, ἔπειτα ἔγεινεν μέγα καὶ ἀξιόλογον.

α'. Οἱ δὲ διάδοχοί του· καὶ μάλιστα Α' λφόνσος
οὐδομασθεὶς Καθολικὸς· καὶ Α' λφόνσος ὁ β',
κηρούμασθεὶς Α' γνὸς, πολεμοῦντες πρὸς τοὺς Σαρα-
κηνοὺς μὲν ἀνδρίαν καὶ φρόνησιν, πρὸς εὐέησιν τοῦ
βασιλείου των, διεφύλαξαν τὸ Γοτθικὸν ἔθνος, τοὺς
νόμους, τὴν θρησκείαν, καὶ τὰ ἔθιμα αὐτῶν.

ΚΕ'. ΙΣΤΟΡΙΑ τῶν ΒΑΝΔΑΛΩΝ.

α'. Οἱ δὲ Βανδάλοι, κάτοικοι τῆς Μαιώτιδος
λίμνης, σεροχωρούμενοι ἀπὸ τὴν πείναν, προεχώρη-
σαν εἰς τοὺς Γερμανοὺς, πρὸς τὸν Ρ' ἥρον ποταμὸν·
καὶ ἔκιδνον εἰς συμμαχίαν καὶ τοὺς Α' λαροὺς, ἔθνος
Γοτθικὸν· Καὶ ἐκεῖθεν, ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὸν βασι-
λέα αὐτῶν Γονδιγίσγλον, μετέβησαν εἰς τὴν Ρ' σπα-
νίαν· καὶ κατέκησαν εἰς τὸ παραθαλάσσιον μέρος
αὐτῆς ἀπέναντι τῆς Α' φρικῆς.

β'. Μετὰ δὲ ταῦτα σρατηγός τις Ρ' ωμαῖος τοὺς
ἐπροσκάλεσε νὰ κατοικήσωσιν εἰς τὴν Α' φρικὴν, μὲ
συμμαχίαν νὰ ἔχωσιν αὐτοὶ τὸ τρίτον μέρος αὐτῆς
χωριστὲ, καὶ νὰ δίδωσιν ἀλλήλοις βοήθειαν κατὰ τῶν
ἔχθρῶν· Κατὰ ταύτην οὖν τὴν συνθήκην, ἐπέρασαν
M. X. οἱ Βανδάλοι εἰς τὴν Α' φρικὴν καὶ ἐσύεησαν ἐκεῖ τὸ
488 τῶν Βανδάλων βασιλεῖον.

γ'. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Γονδιγίσγλον ἐβα-
σίκευσεν ὁ νέος τοῦ Γιζέριχος· δεστις ἐκνρίενται τὴν
Καρχηδόρα, καὶ τὰ παραθαλάσσια τῆς Α' φρικῆς.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΦΙΛΟΒΟΥΛΟΥ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΟΣ ΠΕΙΓΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΙΑΚΟΠΗ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΟΣ ΠΕΙΓΑΣΤΗΡΙΟ

δ'. Άφ' οὗ δὲ ἐφονεύθη Οὐαλεντιανὸς ὁ γ', ὑπὸ Μαξίμου τοῦ τυράννου, ἡ Εὐδοξία ἐπροσάλεσε τὸν Γιζέριχον· καὶ αὐτὸς ἐλίτῳν εἰς τὴν Ι^εράμην, ἐκυρίευσεν αὐτὴν, καὶ ἤρπασε τὰ πλούτη της, καὶ ἔλαβεν εἰς τὴν Καρχηδόνα τὴν Εὐδοξίαν καὶ τὰς δύο της ιτυγατέρας· ἀπὸ τὰς θόποιας τὴν μὲν μεγαλητέραν ἔδωκε γυναικαῖς εἰς τὸν μεγαλῆτερόν τουν νιὸν Οὐώριχον· τὴν διῆλην, ὡς ἀρραβωνιασμένην μὲ τὸν Ηατρίκιον Οὐλίβιον ἐφύλαττεν, ὃμοῦ μὲ τὴν μητέρα της.

ε'. Ωἱ δὲ Ι^ερῶμαιοι ἐκήρυξαν πόλεμον κατὰ τοῦ Γιζερίχου· ἀλλ' ὁ Γιζέριχος ἐμπόδισε πολὺν καιρὸν τὴν σόλον τῶν δύο αὐτοχατόρων μὲ τὰ πλοῖα του· ἔως ὅτου, τρικυνίας γενομένης, ἐριθάρη τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ σόλον τῶν Ι^ερῶμαιῶν· Εἶπειτα δὲ συνεφώνησε μὲ τὸν Ζήνωνα, νὰ τὸν δώσῃ τὴν Σικελίαν καὶ νὰ λαμβάνῃ ἐτήσιον φόρον.

ζ'. Οὐώριχος δὲ, ὁ νιός του, κατεγίνετο εἰς τὸ νὰ συσήσῃ τὸν Αρρειανισμὸν· καὶ ἐκάκου τοὺς Ορθοδόξους· Καὶ τούτου δὲ ὁ νιός Γουνδιμοῦνδος σκληρότερος ἐφάνη πρός τοὺς Ορθοδόξους· Ο δὲ Τρασμοῦνδος, καὶ αὐτὸς ἦτον Αρρειανόφρων, ὥμως δὲν κατέτρεχε τοὺς ὁρθοδόξους· ὁ δὲ διάδοχος τούτου Ιλδέριχος, ἔχονος τοῦ Γιζερίχου, ἐφέρετο πρώτως εἰς ὄλους· ἀλλά τις Γελίμερ, μαθὼν τὸν ἐρχομόν τοῦ Βελισαρίου, ἐφόνευσε τὸν Ιλδέριχον καὶ ὄλους τοὺς συγγενεῖς του, τοὺς ὅποίους εἶχεν εἰς τὴν φυλακὴν· ἀλλ' ὁ Βελισάριος τὸν ἔλαβεν αἰχμάλωτον σύν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, καὶ τὸν ἐφερεν εἰς τὴν Κωνσαντινούπολιν.

η'. Καὶ οὕτω κατελύθη τὸ βασίλειον τῶν Βανδάλων· καὶ ἡ Λιβύα ὑπετάγη εἰς τὸ βασίλειον τῶν Ι^ερῶμαιῶν.